

σαν, διλλά και πολλούς άλλους συγγενείς του και έκοψεψαν τα σπίτια τους, στα όποια τέλος έβαλαν φωτιά!

Ο στρατηγός Γιατράκος, μένοντας τότε στο Μιστρά, δὲν ένήργησε με δυστήλας έχειράπερ δραστηριότητα, για να έπιπλος τοις φόνους. Οι συγγενεῖς του Μαντραπάνια—δύοι σώθηκαν από τη σφαγή, σκόρπισαν στά χωριά της Μάνης, και δημιουργούν τα συμβάτα κινήσουν τη γενική αγανάκτη στον Γιατράκον και τον στρατιωτικό του. Σώματα άρχανονταν να έκπτασεύσουν έναντιον τους, και ο έμπιπλος πόλεμος θάξειον έφερε αγροίς γύρω από τα έδαφα ήδηνταν έρειπα του Μιστρά.

Μόλις τά έμαυτα αντά δικεββατάς, καβάλλησε τ' αλογά του και πήγε στο Μιστρά να προλάβει την αμάυρον. Την ώρα πού πήγε σταύτιον του και άλλαζε πορύμα (γιατί στο δρόμο τον είχε πάσιει βροχή), τόν έπεσεύσθη δι Γιατράκος νά τὸν καλωσούσιν. Ο δάλανος έγινε ως έξις:

— Αρχόντα, καλῶς ώρας! είπε ο Γιατράκος.

— Καλάτερα είναι μή σ' είμαστα ξωντανό! άπαντης δι Κρεββατᾶς. Τί κατάστασις είναι; Τί κατέπινος της έπιπλος μας είσι έσι, νύ μπορεῖς νά προλάβεις τέτοια κακωργήματα; Έσπινωτες δι Μαντραπάνιας; Εχούμε νόμους και Κυβερνητοί και μπορούσαμε νά τὸν τιμωρήσουμε.

Και λέγοντας αυτά, ντύθηκε και κάθησε, χωρὶς να προσκαλέσει και το Γιατράκο νύ καθήσθη...

Ο Γιατράκος έφερε χωρὶς νά πῆ λέξι...

Ο Κρεββατᾶς, αφοῦ συντελεστείσαν δύο μπορούσε να κατατραπάνθην τά πάθη, και άμοις έκανοντες μερικές άπομένες ίπτοβεστίες του, παρέλαβε τοις άνθρωπους του και άνεχωσης, για να έπιπτεψή στην έδρα της Κυβερνήσεως και ν' αναφέρει τὸ άποτέλεσμα τῶν ένεργειῶν του.

Κατά τη χαραγή έφερε στὸν Εδώδωτα. Δάλω τῆς έποκης, τὸ ποτάμιο είχε ξεχλίσει. Ο Κρεββατᾶς δέτεκε τὸν διαδέσποταν τοῦ συνδεόντας αυτὸν πεζοὺς συντρόφους του νά πάνε πό πέρα, ἀπόν ήταν ένα γεφύρι, και νά περάσουν από κεί. Τὴ στιγμὴ άμοις πού αὐτός, ξειτος, έπουμαζονταν νά περάση τὸν ποταμό. άκουστηκε από τὴν άπειρη δύση μά δύσηροντα, και δι Παναγίωτης Κρεββατᾶς έπεσε νεκρός, τριπλένος από πολλές σφαίρες.

***

Ο "Αγγλος" ιστοριογάρος Γόρδιον γράφει σχετικῶς :

«Οι "Ελληνες" έκαναν ότι λίγα μόνον πολιτικά έγκληματα έλέφουσαν τὸν άγνων τους. Τοῦτο τὸ δρείλουν περισσότερο στὴν έλλειψι δημοσιότητος. Γιατί έμεις μπορούσεν τώραν' ἀποκαλύψουμε δημόσια τέτοια έγκληματα. Επὶ τοῦ παρόντος δηγούμεθα ένα μόνον περιστατικό, πού συνέβη κατὰ τὸ χνιώτωρο τοῦ έτους 1822: τὴ δολοφονία τοῦ Κρεββατᾶς, δι όποιος δροσεύθη ένων ἐπέστρεψε στὴν Τροπολίτεα. Τὸ περιστατικό αὐτὸν έκανε μεγάλη έντυπων, και όλοι έλεγαν ότι δολοφονία δρείλεται στὸ μίσος και στὴν ἀντιζηλία τῆς οἰκογενείας τοῦ Γιατράκου».

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ

Η ΑΔΕΛΙΝΑ ΠΑΤΤΙ ΚΑΙ Η ΧΩΡΙΚΗ

Η διάσημη άσιδης τοῦ περασμένου αιώνος Αδελίνα Πάττη είχε άγονάσει ένα λαμπρό ξεχωρικό κτήμα στὴν Οιανίλλα και έξιει περονῆστον περισσότερο κακό της.

Μία μέρα, καθὼς έκανε έναν μακρινό λερόπατο στὰ περιχώρα τοῦ κτήματος της, στάθηκε μπρός σε μια καλύβα και ζήτησε από μια γονά χωρική πού κατοικούσε σ' αυτήν ην ποτήρι γάλα. Ή χωρική τῆς τὸ έδισος πρόδημα και κατόπιν έπιασε κουβέντα με τὴν επικεπτώση της, τὴν κυρία της Πάττη, και νά γεντινόσας της, τὴν κυρία της Πάττη, και νά διηγηται γι' αυτή διαφόρα φανταστικά άνεκδοτα.

— Μά έγαν είμαι η κυρία Πάττη, τι διέκυψε η άσιδης. Ή χωρική τότε έκανονταίτηκε και τῆς είπε με ἀφέλεια :

— Δέν θε μοδ κάννις τώρα τὴ χάρι νά μοδ σῆς κανένα τραγούδι;

— Καλά, θά σου γίνη τὸ κατηνή, τῆς άπινησης η Πάττη. Κλέσες διμοις τὴν πόρτα...

Η χωρική έκλισε τὴν πόρτα τῆς καλύντας της και ή άσιδης τῆς τραγούδησε τότε μια ἀπό τὶς μεγάλες έπιτυχίες της.

— Ετοι ή 'Αδελίνα πάλι ρωσε τὸ γάλα πού ήταν με 2.500 φράγκα, και σᾶς δηλαδή έταυρε για κάθε τραγούδη διταν τραγουδούσε στὶς συναυλίες.

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ

ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Οι "Αραβες" άγαποιν πρωτα-πρόστα τὸ άλιγό τους, έπειτα τὸ οπλο τους, κατόπιν τὸν προτότοκο γινό τους και τελευταία τὴ γυναίκας.

— Στὴν Κορέα οι άγαμοι άνδρες, και ἀν ακόμα ξέρουν γεράσει, θεωρούνται δούλοι οι έγονοι θέσι ή θέσιαν τῶν άντεστρωμάτων, όπως ασθέτοις ήλικιας και ἀν είναι αντοί.

— Κατά τὸν 15ο αἰώνα, στὸ ονυματότι Σαλαμάνκας, πολλές καθηγητικὲς έδρες ήσαν κατειλημένες ἀπό σοφὲς γυναίκες.

— Κάποιος ξένος γιατρὸς βεβαώνει ὅτι η διφθερίτις διφείλεται κατό μεγάλο μέρος στὴν θάλασση λειτουργία τῶν θυρραδόνων και τῶν ζετῶν, ἀπόν δολίνην πολλάντες τὸ έδαφος και ἀπό κεί η άπωδιψαμα. Άπο μια ιατρικὴ ξέστασι πάνηγε στὰ σχολεῖα, στὴν Εύρωπη, ἀποδείχητε ὅτι οι μαθηταί πάσχουν ἀπό μανταρία κατ' ανάλογον 24 τοῖς έκαπα στὴ Γαλλία, 35 τοῖς έκαπα στὴ Γερμανία και 20 τοῖς έκαπα στὴν Αγγλία.

— Διηγούνται δι πολλοί ναυτικοί πού κομψήτηκαν στὶς τραπέζες ξώρες τῆς νύχτα, κάπιο ἀπ' τὸ φῶς τοῦ φεγγαρίου, πάνω στὰ καταστρώματα τῶν πλοίων, ξύνησαν τὸ πορτούλων.

— Τὸ νερὸ τῆς έπιφανείας τῶν θαλασσῶν τοῦ βρισκούνται άφωνος ὑπὸ τὸν Ι' ομηρεινόν, θερμανμένον ὑπὸ τὸν ήλιον, φάνετε περίτον σε δεμοκρατία 30 βαθμῶν.

— Τὸ γίγαντο παράγεται ἀπό τὴ στρεπτοποίησι τοῦ άπωσφακινού άξωτον.

— Ή ποτίτης άνεκαλύψθη στὶς άφες τοῦ 16ου αἰώνου ἀπό τὸ Γερμανὸν ιανοχὸν Μπερτόλδο Σβάρτος.

— Ή βαμπισκοπινής άνεκαλύψθη στὰ 1846 και κατασκευάστηκε δι' έμβατισθεως τοῦ θάλασσος ουδισαίης.

— Υπὸ τὴν έπιδρασι τοῦ ντιντοκού θέσιος, η γλυκερίνη μεταβαλλεται σὲ νιτρογλυκερίνη, πού είναι μια ἀπὸ τὶς τρομερότερες έχρηστικὲς θλες.

— Ο πρώτος πού έχρησιμοτοίησε τὸ πτερογλυκερίνη ως ἐποικητικὴ θλη την μεταλλεία και στὰ ιατρού λατού ιατρούσιαν στὸ 1864, ήταν δ. Σούντος μηχανικὸς Νόμπελ, δι ιδοινής τοῦ παγκοσμίου θραβείου.

— Ή περιημάτερες άγελάδες σὲ παραγνή γάλατος, είναι τὸ Ζέρσευ τῶν Ηνωνι, Πολιτειῶν.

— Κάθε μια ἀπὸ αὐτῶν ἀποδίδει 45 λίτρες γάλατος ημερησίως.

— Ήνα διάσημας κειρούργος τοῦ Σιλάχογον, διόμιτος Φάλενκς, εντόνησε τελευταία μια-φωτογραφικὴ συσκευὴ μὲ τὴν θύειαν θάλασσαν ήσχιψεται—άφοτογαραφεῖ τὸ έπωτερικὸν τοῦ άνθρωπου σπιάζοντα!

— Ή 'Αμερικανικὴ Κυβερνήσεις, για νι εξασφαλίσῃ ταχεῖαν και ἀνεν κανδύνων άεροποτικὴν συγκοινωνίαν ἐντὸς τοῦ Βρετανοῦ.

— Οι σταθμοί αὐτοί θά ιδρυθοῦν ἐπὶ τεχνητῶν νησίδων.

— Σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο τοῦ διαστήμου 'Αμερικανού μηχανικοῦ Αρμστρονγκ, η τεχνητὴ νησί θά είναι ένα είδος πλοιοτῆς έξεδρας ύψους 22 μέτρων, μήκους 360 μ. και πλάτους 120 μ.

— Κάτωθι τῆς έξεδρας αὐτῆς θά είναι έγκαταστημένα έργαστρηα, ένδιαμεδούσας σταθμούς απομάτου τηλεγράφου, μετεωρολογικὸς σταθμός και παραποτηρήσια.

— Κάθε μια ἀπὸ τὶς τεχνητῆς νησίδες θά έχη νάρδος 15.000 τόνων περισσούν πού θὰ συγκρατηται διά πειράδων γάλανων διαφορών 2.500 κιλών.

— Τὸ άρχαιότερο δένδρο τοῦ κόσμου θρίσκευται στὸ Ικόντ-Ντε-Βίνος και έχει ήλικια 5.000 έταν.

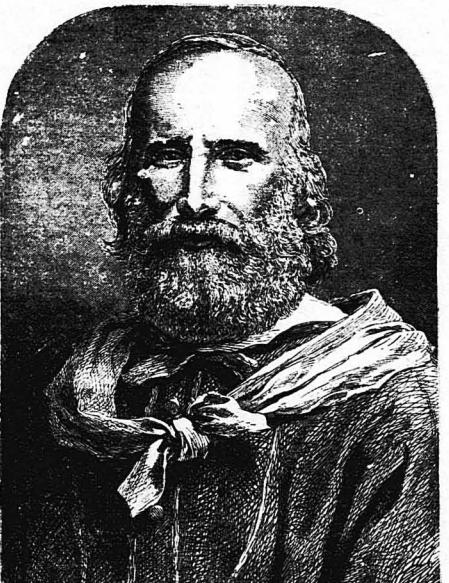
— Τὰ σπανιότερα είδη φινῶν και τένθεντων δρίσκονται στὸ Ιωτανικό Κήπο τῆς Μπουτενζόνας—στὴ Γάδα.

— Στὸ έπεργνα τῆς Γαλλίας δρίσκεται τὸ παλαιότερο έργοστάτο στα κατασκευές σωματάνιας.

— Ιδούτρησε τὸ 1776 ἀπό τὸν διάσημο χημικο-οινούργο Μερσιέ.

— Πρὸ εκεοστείας στὸ έργοστάτο αὐτὸν είργαστον 5.500 έργατες, ἐντὸν σημερια δὲν άπωσχολούνται σ' αὐτὸν παρά μονάχα 1.250.

— Κάθε έργατης τοῦ έργοστάτου γεμίζει με τὸ θάλασσαν ήθεια πάντως τῶν σχετικῶν μηχανῶν — 80.000 μπουκάλες σωματάνιας.

Ο 'Ιωσήφ Γαριβαλδίδης
(Παλαιά ξυλογραφία)

